herpy

AGAMER

North-west Bearded Dragon

Pogona mitchelli

Pogona mitchelli er en slank, dagaktiv skægagam på omkring 40 cm fra det tropiske nordvestlige Australien, med et svagt skæg og kraftigere pigge i nakken end *Pogona minor*. Pasningen følger de nærmeste slægtninge: varme, kraftig UVB, gravbar bund og mest insekter.

Familie: Agamidae Udgivet 16. november 2026

SPECIFIKATIONER

DYRET

Voksenstørrelse	**30-40 cm** total længde inkl. hale
Levetid	**10-15 år**
Aktiv	**Dag**
Levevis	**Jordboende og gravende**
Biotop	**Savanne**
Sværhedsgrad	**Øvet**

PASNING

Min. terrarie	**120 × 60 × 60 cm** L × B × H til 1 voksent dyr
Temperatur, dag	**24-37 °C**
Hotspot	**40-45 °C**
Temperatur, nat	**18-24 °C**
Luftfugtighed	**30-60 %**
Vand	**Vandskål**
UVB	**Nødvendig** Ferguson-zone 3
Kost	**Insekter og planter**
Holdes	**Enkeltvis**

AVL

Formering	**Æglæggende**
Kuldstørrelse	**5-19 æg**
Kuld pr. år	**2-4**
Inkubation	**58-64 dage** ved 29 °C

BESKYTTELSE OG PAPIRER

CITES	**Ikke omfattet**
EU-bilag	**Ikke omfattet**
IUCN	**Ikke vurderet (NE)**

Arten er ikke opført på CITES eller i EU's bilag, så der kræves ingen CITES-papirer. Ingen agamer står på den danske liste over dyr, som private ikke må holde (bekendtgørelse nr. 1261 af 17.11.2015), og arten er ikke på EU's liste over invasive arter.

Om arten

Pogona mitchelli er en mellemstor, forholdsvis slank skægagam. Længden fra snude til kloak er omkring 16 cm, lidt mere end hos *Pogona minor*, og med halen bliver dyret omkring 40 cm. Fra *P. minor* adskiller arten sig ved et bredere hoved, kraftigere pigge, især i den tværgående række i nakken, og en mindre grålig farve. Skægget er svagt udviklet, som hos de øvrige små arter i slægten.

Taksonomien er ikke afklaret. Arten blev beskrevet i 1976 af Judith Badham som *Amphibolurus mitchelli* og er opkaldt efter Francis John Mitchell (1929-1970), konservator ved South Australian Museum. Den føres både som selvstændig art og som underart af *P. minor*, og hvor de to former mødes, krydser de. Vejledningen gælder *P. mitchelli* i snæver forstand.

Australien tillader ikke eksport af vilde krybdyr, så alle dyr i handlen uden for Australien er opdrættet.

Udbredelse og levested

Pogona mitchelli findes i det nordlige Western Australia nord for Pilbara, især i Kimberley-regionen, og i det nordvestlige Northern Territory. Typelokaliteten er Derby i Western Australia. Længere mod syd afløses arten af *P. minor*, og i overgangsområdet krydser de to.

Arten er ikke vurderet på IUCN's rødliste (NE).

> **Oprindelig udbredelse:** Australien.

LEVESTED

Pogona mitchelli lever i tropisk skovland og savanne i det nordlige Australien. Klimaet er varmt hele året med en kort, uforudsigelig regntid fra slutningen af december til marts og en lang tørtid fra april til november. Ved Derby er dagene i gennemsnit 35-36 °C og nætterne omkring 26 °C i december og januar, mens juli har dage omkring 30 °C og nætter omkring 15 °C. Luftfugtigheden er 60-70 % i regntiden og omkring 40 % midt i tørtiden.

Livet i naturen er næsten ikke beskrevet. Hos *P. minor* består føden mest af insekter og i mindre grad af plantedele, og hunnerne graver en hule, lægger æggene og lukker den igen.

Læs mere: Luftfugtighed, sprøjtning og ventilation

Pasning

TERRARIET

Der findes kun lidt viden om pasningen af *Pogona mitchelli*. Klimaet i udbredelsesområdet er varmt hele året med en kort regntid og en lang, tør periode med kølige nætter. Tallene i vejledningen er lånt fra *Pogona minor*, *Pogona henrylawsoni* og *Pogona vitticeps*, som er langt bedre kendt i terrarier.

Et enkelt voksent dyr skal have et terrarie på mindst 120 × 60 × 60 cm, og mere plads bliver brugt. Terrariet skal være godt ventileret med et låg eller net. Arten lever på jorden og klatrer også, så gulvplads er vigtigere end højde, men der skal være grene og flade sten at klatre op på.

Indret med en flad solplads af sten eller træ under lamperne, mindst to gemmesteder (et i den varme og et i den kølige ende) og lave grene. Bunden bør kunne graves i: et mindst 10 cm tykt lag af fint sand blandet med ren muldjord (fx 60 % sand og 40 % muldjord). Fast bund som uglaserede fliser, skiferplader eller køkkenrulle er et alternativ til unge og syge dyr. Kalksand, vitaminsand, knuste nøddeskaller og bark eller træspåner er uegnede, fordi de kan give forstoppelse. Fjern afføring dagligt, og skift løs bund helt hver 3.-6. måned.

Hold dyrene enkeltvis. To hanner må aldrig dele terrarie, og voksne og unge dyr skal altid være adskilt.

Læs mere: Varme og temperatur

TEMPERATUR

Opvarm med mindst to halogenspots over solpladsen. Overfladen dér skal være 40-45 °C målt med et infrarødt termometer, og den varme plet skal være mindst lige så stor som hele dyret. Luften i terrariet skal ligge på 24-37 °C, varmest i solpladsens ende og køligst i den modsatte. Overfladen i den kølige ende skal være 25-29 °C.

Om natten slukkes al varme og lys, og temperaturen må falde til 18-24 °C. Det passer til klimaet i udbredelsesområdet, hvor nætterne er omkring 26 °C i regntiden og omkring 15 °C midt i tørtiden. Slut lamperne til en termostat med føleren i den kølige ende, så de slukker, hvis den kølige side kommer over 37 °C. Mørk, træg og tilbagetrukken adfærd tyder på, at dyret er for koldt.

LUFTFUGTIGHED OG VAND

Luftfugtigheden skal ligge på 30-60 %, målt i den kølige ende, og terrariet skal kunne tørre op mellem sprøjtningerne. Klimaet i naturen er fugtigere end hos de ørkenboende slægtninge, især i regntiden, så den øvre del af intervallet er i orden om sommeren. Stillestående, våd luft og våd bund giver sygdom.

Tilbyd altid frisk vand i en lav skål. Et let brusebad over indretningen giver dråber, som dyret kan slikke, og et let fugtigt skjul i den kølige ende hjælper ved hudskifte.

LYS OG UVB

Pogona mitchelli er dagaktiv og skal have meget klart, hvidt lys og kraftig UVB. Brug et T5 HO-rør på 10-14 % UVB i et reflekterende armatur over den varme side, parallelt med varmelamperne. Målet er et UV-indeks på 4,0-4,5 ved solpladsen, faldende til 0 i den kølige ende (Ferguson-zone 3 som slægtens øvrige arter). Afstanden mellem rør og solplads afhænger af rør, armatur og net, så mål helst med en UV-måler. Glas og plast mellem rør og dyr blokerer UVB. Skift T5-rør efter ca. 12 måneder, selv om de stadig lyser. LED-lamper med UVB anses endnu ikke for sikre.

Hele terrariet bør være lyst. Lyset er tændt 12-14 timer om dagen og slukkes helt om natten.

Læs mere: Lys og UVB

FODER

Føden hos *Pogona mitchelli* er ikke dokumenteret. *P. minor* er mest insektæder, og foderplanen er lånt derfra:

- Nyklækkede (under 3 måneder): insekter 2-3 gange dagligt og grønt dagligt.
- Unge (3-12 måneder): insekter og grønt dagligt.
- Voksne: insekter 3-5 gange om ugen og grønt dagligt, men kun en lille portion.

Gode foderdyr er dubiakakerlakker, fårekyllinger, græshopper, larver af soldaterflue og silkeorme; melorm gives sparsomt. Insekterne må ikke være større end afstanden mellem dyrets øjne og skal have fået godt foder i mindst 24 timer, før de gives videre. Vilde insekter kan være sprøjtede og bør undgås. Grønt er fx rucola, pak choi, grønkål, sennepsblade, mælkebøtte og brøndkarse, skåret i små strimler. Avocado er giftig. Frugt er en sjælden godbid. Støv insekterne med kalk, og drys multivitamin på salaten en gang om ugen.

Læs mere: Foderdyr: hold og avl Læs mere: Kalk, vitaminer og tilskud

ADFÆRD OG HÅNDTERING

Pogona mitchelli er dagaktiv og soler sig meget. Som andre skægagamer bruger den kropssprog: Hannerne nikker med hovedet over for rivaler og hunner, og vinkning med et forben er et tegn på underkastelse. Skægvisningen er svag.

Lad et nyt dyr vænne sig til terrariet i omkring to uger, før det tages op. Løft det med støtte under krop og ben, og bevæg dig langsomt. Dyr, der gemmer sig eller er mørke og tilbagetrukne, er ofte for kolde eller stressede. Hold dyrene enkeltvis, for hannerne er territoriale.

Avl

KØNSMODENHED OG KØNSBESTEMMELSE

Alder og størrelse ved kønsmodenhed er ikke dokumenteret for *Pogona mitchelli*. Hos *P. minor* bliver hunnerne kønsmodne ved en længde fra snude til kloak på ca. 9 cm. Hannerne har bredere hoved og tydeligere lårporer end hunnerne. Brug kun udvoksede, sunde dyr til avl, og giv hunnen rigeligt kalk.

PARRING

Yngletiden er ikke dokumenteret for *Pogona mitchelli*. Hos *P. minor* lægger de nordlige bestande æg fra juli til september og de sydlige fra oktober til december. Hannerne nikker med hovedet, og hunnerne vinker med et forben. En kølig hvileperiode om vinteren bruges til at bringe skægagamer i parringsstemning, men den gives kun til sunde, velnærede dyr; længde og temperatur er ikke kendt for arten. Sæt hunnen ind til hannen i en kort periode, og skil dem bagefter.

ÆGLÆGNING OG KULD

Kuldstørrelsen er ikke dokumenteret for *Pogona mitchelli*. Tallene i boksen er lånt fra *P. minor*, som lægger 5-19 æg pr. kuld, i gennemsnit omkring 8, og to til fire kuld pr. sæson. Giv hunnen en æglægningskasse med et mindst 25 cm tykt lag fugtigt, gravbart sand og muldjord. En hun, der ikke finder et egnet sted, kan holde æggene tilbage. Det er en nødsituation, der kræver dyrlæge.

INKUBATION

Rugetiden er ikke dokumenteret for *Pogona mitchelli*. Hos *P. minor* klækker æggene efter 58-64 dage ved 29 °C og efter 100-109 dage ved 25 °C, og tallene er lånt derfra. Læg æggene i fugtig vermiculit i en rugemaskine, og vend dem ikke.

OPDRÆT AF UNGER

Ungerne er selvstændige fra klækningen. Hold dem på fast bund, fx køkkenrulle, indtil de æder pålideligt, og giv dem samme lys og varme som voksne dyr, med UVB og kalk på insekterne. Giv små insekter flere gange dagligt og grønt hver dag. Unger kan bide hinanden i tæer og haler, så sortér dem efter størrelse.

Sundhed og typiske fejl

Pasningsfejl er den hyppigste årsag til sygdom, og listen gælder skægagamer generelt. Syge krybdyr skjuler længe, at de er syge, så vej dyret hver uge, og før notater om vægt, appetit og afføring.

- Metabolisk knoglesygdom ved for lidt UVB, for lidt kalk eller for lav temperatur.
- Fedme ved for meget foder og for lidt bevægelse.
- Forstoppelse ved for lav temperatur, udtørring eller parasitter.
- Indvoldsparasitter og mider; få en afføringsprøve undersøgt, når dyret er nyt.
- Æg, der ikke bliver lagt, hos hunner.

Tab af appetit, sløvhed, hævede led, åben mund uden at dyret er varmt og et dyr, der holder op med at æde, er grund til at gå til en dyrlæge med krybdyrerfaring. Krybdyr bærer ofte salmonella, så vask hænder efter berøring af dyr og udstyr.

Læs mere: Karantæne og hygiejne Læs mere: Typiske sygdomme og tegn på sygdom

Spørg altid dine kloge bekendte

Vejledningen er et godt sted at begynde, men den kan ikke erstatte erfaring. Dyr er forskellige, og meget af det vigtigste lærer man af dem, der har holdt arten i årevis. Tal med en avler, en erfaren holder eller en dyrlæge med forstand på krybdyr og padder, før du anskaffer dyret - og igen, hvis noget ser forkert ud.